



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Jvlii Fatii// Societatis Iesv// Liber// De  
Morti-//ficatione No-//strarvm Passionvm,// Pravorvmqve  
Affe-//ctvvm**

**Fazio, Giulio**

**[S.l.], 1599**


De Mortificatione. Præfatio Avctoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48673](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48673)



DE MORTIFI-  
CATIONE.

PRÆFATIO AVCTORIS.



*V*M Deus aliquando ex  
ardēte rubo vocaret Moy-  
sen, qui tunc in monte O- Exod. 3.  
reb pascebat greges, cumq;  
cōmotus ille & voce Dei se vocātis, & ve-  
hemēti desiderio videndi, cur rubus accē-  
sus non combureretur, eōq; admiratione  
plenus accedere volens, diceret; Vadā &  
videbo visionem hanc magnam;  
gradum protinus sistere coactus est, elata  
voce Domino sibi dicente; Moyses, ne  
appropinques huc, solue calcea-  
mentum de pedibus tuis, locus e-  
nim in quo stas, terra sancta est.  
Cui monito statim obtemperavit.

A 2

Hoc

Hoc factum, vti obseruatione dignissimum fuit, ita & admirandis mysteriis plenum est, quae ad Tractatus nostri propositum valde conducunt. Nullum enim dubium est, quin fideles omnes, quos gremio suo complectitur Ecclesia, stent in terra sancta: Ecclesia namque ab institutionis suae exordio sancta, & Christi deinceps sanguine, multorum Doctorum exemplis ac doctrina, innumerabiliumque Martyrum cruore & Confessorum sudore sanctificata est. Quia verò in Ecclesia, Religiosus & Ecclesiasticus status praecipue Deo consecratus est, iique qui in hoc statu viuunt, singulari quadam ratione, diuino ipsius cultui destinati sunt, ideo non iniuria vnicuique illorum suggeri possunt haec verba: Locus, in quo stas, terra sancta est; quod & S. Bernardus ad Eugenium significare videtur, cum dicit: Locus, in quo stas, terra sancta est. Locus Petri est, vbi steterunt pedes eius. Qua-

Bern. Epist. 237.

Quapropter oportet huiusmodi viros  
probè cognitã habere obligationem suã,  
qua tenentur Christi gregem pascere ver-  
bo & exemplo: sibiq; persuadere debent,  
se esse potissimum à Deo, sub personã  
Moysis, vocatos ad spiritualem perfectio-  
nem, quæ ut sacrarum rerum Doctoribus  
placet, in adeptione charitatis consistit;  
estque diuinus ille ignis, in quo Deus ap-  
paret, atque in eorum animis, à quibus  
possidetur, ita exardescit, vt ardendo non  
consumat, sed potius vitam ipsis pulchri-  
tudinemq; tribuat tantam, vt vel ipsius  
Dei oculos in sui amorem rapiant. Isti  
proinde cum Moysse, citato gressu, hunc  
sanctum ignem, ad quem vocati sunt ad-  
eant, vt in eo per mutuos cum Deo sermo-  
nes, beneficio orationis, cognoscant, &  
exequantur, quidquid ab vnoquoque  
exigit.

Sed videor mihi videre, & magno  
quidem dolore pariter ac rubore Deum

nos ob indignitatem nostram ab hoc dulci  
consortio repellentem, & quidem illis  
ipsis verbis, quibus Moysen repulit:  
Ne appropinques huc, Ne appropinques huc. eò quod pedes animæ nostræ, potentia scilicet nobis insita, quibus ad Deum propinquare deberemus, constricti sint vinculis quibusdam ex pellibus animalium confectis, affectibus, inquam, animalibus & sensualibus, qui nos impediunt, quo minus proximè ad DEVM accedere possimus, atque idcirco; Solue, inquit, calceamentum de pedibus tuis. Quod autem quiuis affectus inordinatus vinculum quoddam sit, animam rebus imis & caducis alligans & implicans, testis est D. Chrysostomus, qui ait: Vinculum est terrenarum rerum affectio. Nec dixit DEVS Moysi: Solue calceamēta, sed, calceamentum. Diuus item Chrysostomus predi-

ctis

AVCTORIS.

Etis verbis non dicit: Vincula, sed, *Chrysol.*  
vinculum est terrenarum rerum *hom. 66.*  
affectio: *in Ioan.* Ut videlicet intelligamus,  
quemcunq̄ue affectum inordinatum ani-  
ma nostra sufficere, quò minus ad DEVM  
debita promptitudine & incenso ardore  
eleuetur.

Quod & B. Dorotheus hac de re a- *Dorothe*  
gens, pulchra aquila similitudine de- *ferm. 11.*  
claravit: Aquila, inquit, quæ re-  
liquo corpore à laqueo omni-  
no libera est, si vnica tamen vn-  
gula detenta fuerit, omnem vim  
suam ex ea modica particula, qua  
præpeditur amittit. Atqui ex his  
planum esse puto, quam iure Deus Moysi  
ad se accedere volenti dixerit: Solue  
calceamentum de pedibus tuis.  
Hinc etiã certò sequitur, maximè neces-  
sariam iis esse mortificationē, quibus pro-  
positum est in oratione versari cum Deo,  
& familiaritatem cum eo contrahere:

A 4 quan-

6 PRAEFATIO

quandoquidem huius sanctae Mortificationis exercitij proprium est, pedes animae nostrae vinculis nostrorum pravorum affectuum exsoluere, eamq<sup>3</sup> liberam promptamq<sup>3</sup> reddere, ut ad Deum tam facile sese attollat, quam facile aquila omnibus nexibus soluta in altum subuolare consuevit.

Operae pretium ergo me facturum existimaui, si quam optimè potero, quae de diuino hoc studio sanctae mortificationis occurrunt, in medium adferam, eo consilio, ut eius beneficio, ab omnibus impedimentis liberi, sine vlllo obstaculo velociores ad Deum creatorem nostrum, per orationem euolare possimus. Atque eò libentius hunc suscepi laborem, quo maioris momenti hoc argumentum mortificationis esse video, & quo pauciores hactenus exstiterunt, qui ex professo de hac materia scripserunt. Precor autem

omnes

AVCTORIS.

7

omnes, qui hac sunt lecturi, maximè ve-  
 rò RR. PP. fratresq; charissimos Societa-  
 tis nostræ, quorum præcipuè commodis  
 hac dicata volumus; ut eo animi candore,  
 quo illis offeruntur, omnia acceptent,  
 Deumq; precentur, ut quemadmodum,  
 præter eius gloriam nostrorumq; emolu-  
 mentum spirituale ( quæ est diuina bo-  
 nitas ) in hoc meo quatuorlocung; labore  
 nihil mihi propositum fuit, sic idem gra-  
 tiam largiatur, qua vita moribus-  
 que ad viuum ea exprimam,  
 qua hîc verbis  
 doceo.



A 5

CA.